

TESSEDIK SÁMUEL EVANGÉLIKUS NÉPFŐISKOLA KÖRLEVELE

NAGYTARCSA

Kedves Testvérem !

Ne félj mert én Veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened, megvédlek sőt megsegítlek és igazságom jobbjával támogatlak.

Ézs. 41, 10.

Kell-e ennél nagyobb ígéret az ember számára, mint tudni azt, hogy Ő, az Úr velünk van. Biztos alap egy élet számára ez a tudat, erre lehet építeni, lehet rá terhet rakni, nem fog ez az épület meginogni. Csodálatos ez, szinte felfoghatatlan az emberi értelem számára. Amennyire csodálatos ez, éppen annyira felfoghatatlan, hogy az emberek vakon és értetlenül mennek el az örökkévaló Isten mellett. Állandóan kínálja az erőt, amely kiapadhatatlan és állandó s amelynek birtokában életünk nagy kérdései mind megoldódhatnak. Vágyakozással van tele szinte minden ember szíve, valami kimondhatatlan után, amit egyesek boldogságnak, mások békességnek, szeretetnek, megelégedettségnek neveznek, pedig nem ezek hiányoznak, hanem maga az Isten hiányzik életükből. A hitre jutott ember öröme szinte határtalan, úgy van mint az a gyermek, aki játékkal teli szobába került, amiről eddig csak álmodott, az most élte van, nem tudja mihez nyuljon előbb. Így lesz a hívő ember is Isten közelében még a legreménytelenebb vágyódása is kielégül, olyan világ tárul elé amelyet ő addig el sem tudott képzelni. Megtapasztalja, hogy Isten állandóan ott van mellette, segíti, mint az Ige mondja, igazságának jobbjával támogatja.

S van e közöttünk csak egy is, ki nem erre várna? Aki nem erő után vágyódik és nem az igazságot szomjúhozza?

Mi a múltban éppen úgy, mint a jelenben megtapasztaljuk, hogy igen jó az Úr közelsége, ereje kiapadhatatlan, segít minden időben és minden helyen és nem kell botorkálnunk s még ha el is esünk, az ő igazságának jobbjával támogat.

Legutolsó körlevelemben nem tudtam beszámolni minden eseményről, most igyekszem bepótolni a mulasztást, igyekszem sorjában elmondani az eseményeket és terveimet.

Amint már előre jeleztem is legutolsó körlevelemben, évzáró ünnepélyünket márc. 14-én d. u. tartottuk meg. Szép napos időnk volt, az udvaron voltunk, a tanteremben nem fértünk volna el, olyan szép számban látogattak el hozzánk ez alkalomra. Voltak sokan Pestről, a környékről, természetesen legtöbben helybeliek voltak.

Egymásután léptek a kisharang alatt elhelyezett kis asztalka mellé ifjaink, hogy számot adjanak arról, mit is csináltunk mi itt a népfőis-

kolán az elmúlt öt hónap alatt. Bizonyágtétel hangzott el az egyik ifjú ajkáról a tékozló fiúról, többen szavaltak, énekeltek, beszámoltak a végzett tantárgyakról, egy kis jelenettel bemutatják, hogy milyen tantárgyakat tanulunk. Elmondották, hogyan telnek napjaink, beszéltek terveikről és az otthon reájuk váró nehézségekről. Mindnyájan éreztük amikor az ifjakat hallgattuk, hogy itt valóban lélekformálás folyt, amelynek irányítója és központja nem lehet más csak az élő Krisztus.

Vendégeink sorában ott láthattuk Bárdossy László ny. miniszterelnököt, Kiss Ferenc orvosprofesszort, Kovács J. István ref. teológiai tanárt, Biró György min. tanácsost, Danhauser László és Rimár Jenő budapesti lelkészeket a fenntartó testületünk, a Misszióegyesület részéről, Sztehló Gábor ker. m. lelkészt és a népfőiskola tanárai és barátai közül igen sokakat.

Az ünnepség befejezése után Bárdossy László szólt az ifjúsághoz: „Szimbolikusan látom, — mondotta — hogy itt a kis harang alatt tartjátok beszámolótokat. Kell, hogy ez figyelmeztessen benneteket arra, hogy miként a harang hangja figyelmezteti az iskola lakóit valamilyen kötelességük teljesítésére, legyetek ti is ott ahová mentek harangszó, figyelmeztetés. Ti is emeljétek szemeiteket Isten felé, tanítások erre állandóan másokat is, s akkor nem marad el a szebb magyar jövő, amelynek munkálásán ma minden igaz magyar fáradozik.“

Évzáró ünnepélyünk után a fiúk visszatértek falujukba, várt már reájuk a munka, a föld és a magyar lelki ugar, mindkettő erős munkát, teljes odaadást, szívós kitartást igényel, ők tudták és vállalták ezt a feladatot. Lesznek közöttük olyanok akik elesnek, nem bírják a feladat nehézségeit. De fognak jönni utánuk mások, kik ott folytatják ahol ők elestek, a vetés nem lehet és nem is lesz hiábavaló. A fiúk már mindnyájan írtak hazulról. Az egyik örömeiről, a másik nehézségeiről számolt be, de mindegyik levelében szinte egybehangzó óhaj: szeretnének ismét a népfőiskolán lenni. Az egyik helyen örömmel tudósítanak, hogy megalakították a KIE-t, hívnak menjek előadást tartani. A másik helyen önállóan népfőiskolás napot rendeztek, a nehéz és megerőltető testi munka mellett nem feledkeznek el a lélek dolgáról sem.

Már látogattam is, voltam Hévízgyörkön, szolgáltam az ifjúság előtt, Sztehló Gábor ker. m. lelkész is velem volt, előadást tartottam az orosházi népfőiskola záróünnepélyén, virágvasárnap Tótkomlóson voltam KIE konferencián és itt csendesnapokon szolgáltam. Ebben a hó-

napban Dabronyban tervezünk a veszpréme-
gyei népfőiskolások részére egy népfőiskolás
napot. Célunk ezzel régi ifjaink erősítése és a
népfőiskolai gondolatot ilyen módon szeretnénk
ismertetni és népszerűsíteni és új fiúkat gyűjteni
a következő évre.

Népfőiskolánk négy épületében most csend
van... Az épületek olyan csodálkozóan bámul-
nak bele a világba, nem érzik jól magukat, hi-
ányzik a zaj, a lárma, a kacagás, a futkosás.
Nemsokára ismét be fog népesülni a népfőis-
kola. Addig is folyik a csinosítás, a kertészke-
dés. Kertünk nagyon szép, az idén még több
veteményünk van mint tavaly. Istennek legyen
hála, az idén van már egy állandó munkaerőnk,
aki a kertben szorgoskodik állandóan, most
még gazdaasszonyunk is segédkezik a gyomlá-
lásban és kapálásban. Ha Isten ad növekedést
veteményeinknek, konyhaszükségletünk (zöld-
ség, hagyma, káposzta stb.) jórészt meg fog
teremni, mint az elmúlt esztendőben is.

Állatállományunk is szépen fejlődik, ebben
az esztendőben ismét vettünk bárányokat, ilyen-
módon akarjuk a téli hússzükségleteinket biz-
tosítani, ez a mód az elmúlt esztendőben is igen
jól bevált, jelenleg 7 darab cigája bárányunk
van. A zsírelátásunk biztosítására 3 darab süldőt
vásároítottunk, de ezeknek hizlalása igen nagy
és nehéz feladatnak látszik, de Isten keresztül
fog ezen a nehézségen is vezetni, mint a múlt-
ban is tette velünk. Nevelünk húsnyulakat ugyan-
csak a húsellátás biztosítására, tojásszükséglet-
ünk biztosítása végett kis csirkéket nevelünk,
éppen ezekben a napokban kelnek. Így hát nem
jól mondtam az előbb, nincsen olyan nagy
csend nálunk, mert bizony állataink hangoskod-
nak reggel és este, amikor kéri részüket. Igen
szeretnénk egy lovat beállítani, ugyanis taná-
rainkat igen nagy nehézségekkel tudjuk csak
kiszállítani, itt helyben nagyon nehéz fuvarost
kapni. Hogy lovat vehessünk, ehhez először is
istállóra volna szükségünk. Az ehhez szükséges
összeg nem áll még rendelkezésünkre, gondol-

junk népfőiskolánknak erre a szükségére imád-
ságos felelősséggel.

Júliusban kezdődnek a deáktéri gyülekezet
nyaraltatásai népfőiskolánkon, az üresen maradt
időben még esetleg mások nyaraltatását is fog-
juk végezni. Tervezzük a nyár végén konferen-
ciák rendezését, hogy minél jobban kihasznál-
juk épületeinket, ezáltal is végzi szolgálatát
népfőiskolánk.

Jelenleg folynak a meszelési munkálatok,
csinosítgatjuk épületeinket, hogy a nyaraló
gyermek és felnőttek tiszta hajlékba jöhesse-
nek. Itt mindjárt felhívom a Testvérek figyel-
mét arra, hogy portörölő és konyharuhákra volna
szükségünk, amelyeket most igen nehéz besze-
rezni, ha lenne valakinek erre a célra, igen há-
lásan megköszönnénk azt.

Meg kell említenem Isten iránti mélységes
hálával, hogy a postai befizetések összege ör-
vendetesen gyarapodott az elmúlt hónapok alatt,
legyen áldott az Ő nagy neve érette.

Könyvtárunk örvendetesen gyarapodott
br. Radvánszky Antal úr 100 P adományával,
Luther-Társaság könyvkereskedése értékes köny-
vekkel gazdagította könyvtárunkat, mely most
már 600 kötetnél több könyvet számlál. A hely-
beli Hitelszövetkezet, mely Blaskovics Oszkár
ig. tanító úr vezetése alatt áll, megajándékozott
bennünket két térképpel, az egyik Magyaror-
szág politikai, a másik Magyarország általános
térképe, ezúton is hálás köszönetet mondunk
érette. Népfőiskolánkról levelezőlapok készül-
nek, ha készen lesznek, a következő hónap ele-
jén körlevél helyett 1—1 ilyen levelező lapot
fogok küldeni a Testvéreknek. Gondoljunk a
népfőiskola elkövetkezendő évfolyamára, a kö-
zeljövőben meginduló szervezési munkálatokra,
imádkozzunk azért, hogy Isten küldjön ifjakat
erre a helyre, s hogy ilyen módon minél több
paraszt ifjú juthasson hitre. Az Úr Kegyelme
legyen és maradjon velünk!

Szeretettel köszönti Testvére az Úr Jézus
Krisztusban

Nagytarcsa, 1943. június hó.

Darnai Ferenc

népfőiskolai lelkes.